

«Комунар» ставить проблеми

Повернувся з Нового Уренгоя Тюменської області до рідного університету загін комуністичної праці «Комунар-85». Йдуть роки, змінюються в університеті покоління студентів, але живе СБЗ «Комунар» — прекрасна традиція, народжена в стінах альма матер. Гроші, зароблені сумлінною працею під час трудового семестру, перераховуються на спорудження пам'ятного знака студбатівцям — університетським студентам з вогненного 1941.

62,1 тис. крб. капіталовкладень освоєно нинішнього літа комунарівцями (при плані — 55 тис. крб.). 14 лекцій прочитано для трудівників тресту «Уренгойгазбуд», дано десятки концертів художньої самодіяльності, які користувалися такою популярністю, що іноді доводилося співати, танцювати, читати вірші і в обідню перерву. Це цифровий, офіційний підсумок діяльності колективу.

А ще вони привезли з собою до рідного вузу листа: «Колектив тресту «Уренгойгазбуд» висловлює подяку ректорату Харківського університету за студентський будівельний загін комуністичної праці «Комунар», який сумлінно трудився на особливо важливих об'єктах м. Новий Уренгой і просить відзначити студентів наказом ректора по університету».

Серед багатьох студентських загонів вони були у Новому Уренгої найдружнішими, найпрацьовитішими. Займалися оздобленням, фарбуванням, озелененням. Усе, що залежало від їх совісті, уміння, рук, — усе вони виконали чудово і в строк.

Але справа в тому, що руки ці були дівочі. Із 32 бійців «Комунара» лише шестеро — юнаки. Лише

четверо мали до цього практичний досвід роботи у будзагоні. А загін планувався як чоловічий. І договір із підприємством був укладений у розрахунку на юнацькі руки. Звідси і пішли всі їхні непереливки цього літа: підприємство відмовлялося їх приймати, були серйозні труднощі з фронтом робіт. А звідси низький заробіток — удвічі нижчий, ніж у минулорічних комунарівців.

Очевидно, все-таки не на належному рівні пройшов підготовчий період, період формування СБЗ, період укладання договорів.

«Комунар» перетворився на суто дівочий загін. Це добре, що якнайкраще виявили себе в Уренгої командир комунарівців Слава Ковтун, четвертокурсник-радіофізик, і його однокурсниця, комісар загону Наталя Токарєва. Вони прийняли на свої плечі всі ті непередбачені труднощі і з честю вийшли із нелегкого становища. Спасибі велике трудолюбивим комунарівкам Ірі Ільченко і Світлані Пономарьовій (факультет іноземних мов), Лені Трегубовій і Віті Чудаковій (хімфак), Аллі Лисенко (фізфак), Ларисі Ракус (біофак), Тані Дручининій (економфак), Руссовій Олі (істфак) та багатьом іншим, що бралися за будь-яку роботу і виконували її з честю. Те, що загін нагородили грамотами тресту й управління, грошовою премією, — заслуга колективу загону, його бійців, командира, комісара. Вони трудилися так, як личило комунарівцям.

Але ж, як відомо, на одному ентузіазмі далеко не підеш. Що ж буде із «Комунаром-86»? Комітету комсомолу слід замислитися над цією проблемою уже сьогодні.

О. НЕРУХ.

Відгомін трудового літа

«Комунар» ставить проблеми

Повернувся з Нового Уренгоя Тюменської області до рідного університету загін комуністичної праці «Комунар-85». Йдуть роки, змінюються в університеті покоління студентів, але живе СБЗ «Комунар» — прекрасна традиція, народжена в стінах альма матер. Гроші, зароблені сумлінною працею під час трудового семестру, перераховуються на спорудження пам'ятного знака студбатівцям — університетським студентам з вогненного 1941.

62,1 тис. крб. капіталовкладень освоєно нинішнього літа комунарівцями (при плані — 55 тис. крб.). 14 лекцій прочитано для трудівників тресту «Уренгойгазбуд», дано десятки концертів художньої самодіяльності, які користувалися такою популярністю, що іноді доводилося співати, танцювати, читати вірші і в обідню перерву. Це цифровий, офіційний підсумок діяльності колективу.

А ще вони привезли з собою до рідного вузу листа: «Колектив тресту

четверо мали до цього практичний досвід роботи у будзагоні. А загін планувався як чоловічий. І договір із підприємством був укладений у розрахунку на юнацькі руки. Звідси і пішли всі їхні непереливки цього літа: підприємство відмовлялося їх приймати, були серйозні труднощі з фронтом робіт. А звідси низький заробіток — удвічі нижчий, ніж у минуло-річних комунарівців.

Очевидно, все-таки не на належному рівні пройшов підготовчий період, період формування СБЗ, період укладання договорів.

«Комунар» перетворився на суто дівочий загін. Це добре, що якнайкраще виявили себе в Уренгої командир комунарівців Слава Ковтун, четвертокурсник-радіофізик, і його однокурсниця, комісар загону Наталя Токарева. Вони прийняли на свої плечі всі ті непередбачені труднощі і з честю вийшли із нелегкого становища. Спасибі велике трудолюбивим комунарівкам Ірі Ільченко і Світлані Пономарьовій

трудівників тресту «Уренгойгазбуд», дано десятки концертів художньої самодіяльності, які користувалися такою популярністю, що іноді доводилося співати, танцювати, читати вірші і в обідню перерву. Це цифровий, офіційний підсумок діяльності колективу.

А ще вони привезли з собою до рідного вузу листа: «Колектив тресту «Уренгойгазбуд» висловлює подяку ректорату Харківського університету за студентський будівельний загін комуністичної праці «Комунар», який сумлінно трудився на особливо важливих об'єктах м. Новий Уренгой і просить відзначити студентів наказом ректора по університету».

Серед багатьох студентських загонів вони були у Новому Уренгої найдружнішими, найпрацьовитішими. Займалися оздобленням, фарбуванням, озелененням. Усе, що залежало від їх совісті, уміння, рук, — усе вони виконали чудово і в строк.

Але справа в тому, що зuki ці були дівочі. Із 32 бійців «Комунара» лише шестеро — юнаки. Лише

виявили себе командир комунарівців Слава Ковтун, четвертокурсник-радіофізик, і його однокурсниця, комісар загону Наталя Токарева. Вони прийняли на свої плечі всі ті непередбачені труднощі і з честю вийшли із нелегкого становища. Спасибі велике трудолюбивим комунарівкам Ірі Ільченко і Світлані Пономарьовій (факультет іноземних мов), Лені Трегубовій і Віті Чудаковій (хімфак), Аллі Лисенко (фізфак), Ларисі Ракус (біофак), Тані Дручининій (економфак), Руссовій Олі (істфак) та багатьом іншим, що бралися за будь-яку роботу і виконували її з честю. Те, що загін нагородили грамотами тресту й управління, грошовою премією, — заслуга колективу загону, його бійців, командира, комісара. Вони трудилися так, як личило комунарівцям.

Але ж, як відомо, на одному ентузіазмі далеко не підеш. Що ж буде із «Комунаром-86»? Комітету комсомолу слід замислитися над цією проблемою уже сьогодні.

О. НЕРУХ.